

lighed i Nyboder, skulle de betale almindelig Husleje, hvilket er 5 Kr. for en enkelt Lejlighed og 10 Kr. for en dobbelt Lejlighed, altsaa at man lader en Underofficer betale betydeligt mere end andre Mennesker, som bo i Nyboder. Han maa for en dobbelt Lejlighed betale 264 Kr., hvilket er mere end dobbelt saa meget som de andre Lejere i Nyboder. Det var det, jeg kaldte Ubillighed, men jeg havde den Opfattelse, at det ikke mere fandt Sted. Jeg er nu bleven oplyst om, at det fremdeles finder Sted; og vil derfor meget anmode den højtærede Minister om at søge at ændre dette Forhold, det er dog for galt at lade enkelte Mennesker, fordi de maaske føle sig mere bundne af Forholdene, betale mere end det dobbelte i Husleje af, hvad andre betale. De betale, som sagt, 120 Kr. i Husleje og miste Huslejegodtgørelsen, hvilket tilsammen bliver 264 Kr. Den højtærede Minister talte saa igen om alle de Fordele, som Arbejderne paa Holmen have. For min Skyld havde det ikke været nødvendigt, jeg havde jo kunnet læse efter i Rigsdagstidenden fra den Gang, Ministeren for første Gang omtalte disse Ting; der havde jeg kunnet se det hele. Ganske vist var alle Emolumenterne som det historiske Gebis og andre Smaating ikke med den Gang. I øvrigt var Talen den samme; for mig var der intet nyt i det, der blev fremdraget; men med Hensyn til de Fordele, som Arbejderne have, forholder det sig alligevel ikke ganske, som den højtærede Minister vil fremstille det. Naar den højtærede Minister udtalte, at Arbejderne senest i 1902 havde faaet et Løntillæg, saa er det dog saa som saa. Hele dette Løntillæg drejede sig om 3—4 Kr. i et Aar. Det skal man ikke tale højt om. Dette Lønningstillæg indskrænker sig til, at man i Stedet for som før at udbetale Brødpenge for en Dag ad Gangen, nu lader Brødpengene gaa ind i Lønningen, hvorved Arbejderne faa en Fordel af 3—4 Kr. i et helt Aar. Arbejderne maa jo ogsaa, selv om de ganske vist have fri Læge og Medicin, være sygeforsikrede; de maa allerede, medens de ere yngre, sikre sig ved at faa Foden inden for en Sygekasse. Det væsentlige bliver imidlertid Lønnen. Ministeren anfører, at Lønnen til en første Klasses Arbejder derude er gennemsnitlig 1,028 Kr. om Aaret, og det skal jeg ikke modsige; det stemmer paa det nærmeste med mine egne Oplysninger. Men der er dertil at bemærke, at denne Gennemsnitsløn af 1,028 Kr. naas aldrig, før Arbejderen er bleven 35 Aar gammel, og i

Reglen først, naar han endog er over 40 Aar. Man kan altsaa ikke godt fremdrage denne Sum som den gennemsnitlige Lønning paa et Arbejdssted, hvor det i Virkeligheden kun er saa forholdsviis faa Arbejdere, der have denne Løn. Der er en Mængde Klasser, hvad jeg før har omtalt og derfor ikke skal komme ind paa. Tager man f. Eks. Arbejds mændene, har den første Klasse med deres Lønningstillæg, Rub og Stub, alle 13 Tillæg, eller hvor mange der er iberegnet, i alt 865 Kr., og det opnaas ogsaa først i en mere fremskredne Alder.

Jeg takker den højtærede Minister for hans Oplysning angaaende Kommissionen. Jeg havde for Resten tænkt, at den havde hengivet sig til et saadant Dolce far niente, men det glæder mig, at der dog er Liv i den, og at Ministeren har kunnet berette om, at man var kommen saa langt, at der forelaa et Forslag fra den. Ministeren sagde, at Kommissionen foreslog at forhøje Lønnen — naar man tog til Eksempel første Klasses Haandværkere — fra 3,32 Kr. til 3,80 Kr., altsaa en Forhøjelse af 27 Øre om Dagen, og han sagde, at der kunde være Grund til at søge Kommissionens Forslag gennemført, men han tilføjede, at det drejede sig om 67,000 Kr. aarligt, at en Situation, hvor Status quo paa de militære Budgetter skulde bevares, ikke var gunstig dertil, og at man derfor muligvis helst paa § 26 maatte søge en mindre Forhøjelse af 10—15 Øre daglig for Arbejderne. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes Summen med den Forhøjelse, Kommissionen foreslaar, kunde stige til 67,000 Kr. aarlig. Saa vidt jeg ved, er der 515 eller der omkring af Haandværkere, Arbejds mænd, Værftsarbejdere og Fyrbødere ude paa Holmen, og det andrager kun en Sum af 42,000 Kr. Men der kan jo være Ting, som jeg ikke ved, men som den ærede Minister har Oplysninger om. Det er dog ikke det væsentligste, men det væsentligste er jo, at baade den Forhøjelse, som Kommissionen vil foreslaa, og den langt mindre Forhøjelse, Ministeren tænker at ville foreslaa paa § 26, vil være et Tilbageskridt for Arbejderne. Arbejderne faa nu foruden den Løn, der er nævnt paa den midlertidige Lønningslov, et Tillæg af 12 pCt. for de første 600 Kr. og 6 pCt. for de næste 400 Kr., hvilket tilsammen for dem, som have 1,000 Kr., andrager 96 Kr. om Aaret. Men ved Kommissionens Forslag, hvorved Lønningerne skulde fiks-